

M t truy n rùng r n, thú v x y ra bên Tàu, v i k t cu c.

Trong quán bar l nh tanh. Sau khi ng i xu ng gh , ng i đàn bà ng ng đ u nhìn quanh m t l t. Đúng lúc y, ánh m t c a nàng và ánh m t c a Cao Đ c Th ng không h n mà g p nhau. Gi a lúc Cao Đ c Th ng s p ph i rút lui vì ánh m t c a nàng chi u t ng, thì nàng l i đ t nhiên c i.

M t n c i đôi chút phiêu lãng.

Cao Đ c Th ng nh đ c khuy n khích. Chàng không chút do d đ ng ph t d y, tay c m c c, b c th ng đ n tr c m t nàng, nói:

- N u không ph n đ i, tôi có th ng i xu ng cùng ch nói chuy n không?
- Mu n bao tôi ch ng? - Đ i ph ng tung ra m t câu h i b t ng làm Cao Đ c Th ng b ng b i r i.
- Hay là thích qua m t dem?

Cao Đ c Th ng c ng h ng, lúng túng nh gà m c tóc.

Cơm bậy xinh đẹp

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Chúa Nhật, 07 Tháng 8 Năm 2011 05:18

- Tôi là Lâm Đ&#t! - Đ&#i ph&#&#ng đ&#t nhiên mau l&# chuy&#n làn, ch&#c lát đã gi&#i v&#y cho chàng.
- Tôi là Cao Đ&#c Th&#ng! - Tim c&#a Cao Đ&#c Th&#ng đ&#p bình th&#&#ng tr&#&#i
- K&#t b&#n lung tung v&#i ng&#&#i khác gi&#i &# n&#i t&# chi&#ng, l&# nào đàn ông không s&# nguy hi&#m sao? Đàn bà nguy hi&#m l&#m đ&#y!

Nàng h&#i m&#t câu làm cho Cao Đ&#c Th&#ng c&#m th&#y khó hi&#u vô cùng.

- Nguy hi&#m! T&#i sao l&#i nguy hi&#m? Không! Trái ng&#&#c m&#t trăm ph&#n trăm, ch&# có &# bên c&# nh đàn bà, nh&#ng ng&#&#i đàn ông m&#i có c&#m giác an toàn th&#t s&#. N&#u bản v&# nguy hi&#m tôi l&#i c&#m th&#y r&#ng đàn ông còn nguy hi&#m h&#n đàn bà! Lâm Đ&#t tình t&# nhìn chàng.

Đ&#n lúc này, Cao Đ&#c Th&#ng m&#i ý th&#c đ&#&#c mình đã quá l&#i, v&#i v&#ng lái sang chuy&#n khác:

- “Ch&# không đ&#nh u&#ng chút gì sao? &# đây tôi r&#t quen, tôi gi&#i cho ch&#!”
- M&#t c&#c r&#&#u vang đá! C&#m &#n! - Lâm Đ&#t m&#m c&#&#i nhìn chàng.

Cao Đ&#c Th&#ng nghĩ b&#ng, đêm nay rõ ràng l&#i là m&#t đêm khó quên. Lát sau, h&# v&#a u&#ng v&#a nói chuy&#n, t&# ra r&#t tâm đ&#u ý h&#p.Đ&#t giác, Cao Đ&#c Th&#ng nh&# nh&#ng c&#m tay nàng h&#i:

- “N&#u không ph&#t ý, có th&# nói c ho tôi hay bàn tay nh&# xinh x&#n này dùng đ&# c&#m cái gì nào?”.
- Dao! - Nàng nói c&#c l&#c.
- Ch&# là bác sĩ ngo&#i khoa &#? - Cao Đ&#c Th&#ng ng&#c nhiên.
- N&#u nói rõ h&#n thì đã t&#ng là m&#t bác sĩ ngo&#i khoa! Còn nay l&#i là m&#t ng&#&#i ph&# n&# ch&# gia đình m&#t trăm ph&#n trăm! Sao, anh không tin à?
- Xin l&#i! Trong &#n t&#&#ng c&#a tôi, bác sĩ ngo&#i khoa đ&#u là nh&#ng đ&#ng v&#t máu l&#nh. Mà ch&# ...
- L&# nào tôi l&#i không máu l&#nh &#?
- Không! Không! Trông ch&# đ&#u hi&#n làm sao, h&#n n&#a còn r&#t phong l&#u thanh nh&#n&#a...
- Anh đã t&#&#ng t&#&#ng tôi là m&#t ng&#&#i hoàn m&# nh&# th&# &#? ...
- Đúng th&#! T&# khi ch&# v&#a b&#&#c chân vào c&#a, tôi đã b&# ch&# làm cho mê mu&#i, hoàn toàn b&# mê mu&#i! - Cao Đ&#c Th&#ng đ&#m đ&#&#i nhìn th&#ng vào m&#t nàng, nói.
- Nh&#ng, tôi đã k&#t hôn r&#i...
- Nói th&#t lòng, tôi thích nh&#ng ng&#&#i đàn bà thành th&#c. Ch&# có đ&#ng tr&#&#c ng&#&#i đàn bà thành th&#c tôi m&#i c&#m th&#y mình là m&#t ng&#&#i đàn ông ra trò. Ng&#&#i đàn bà áo đen kh&#nh khách c&#&#i, má &#ng h&#ng.

Gi&#a lúc tay Cao Đ&#c Th&#ng mu&#n đ&#a ra m&#t l&#n n&#a, thì nàng đ&#t nhiên đ&#ng b&#t đ&#y, nói: “Xin l&#i! Mu&#n quá r&#i! Tôi nghĩ tôi nên ra v&#!”.

Nói xong, nàng quay ng&#&#i l&#&#t đi nh&# bay.

Cao Đ&#c Th&#ng b&#ng nh&#ng&#i nh&# đ&#i. Chàng c&#m th&#y đau kh&# quá, th&#m chí còn có m&#t c&#m giác b&# l&#a đ&#i, b&# b&#n c&#t. Chính gi&#a lúc Cao Đ&#c Th&#ng b&#i ho&#i tâm h&#n, ng&#i &# đ&#t, thì

Lâm Đ t l i b t ng quay l i. Nàng nói: "Sao? Anh không mu n cùng đi v i t i à?".

Lát sau, hai ng i cùng ra kh i c a hàng...

- N u chàng không ng i gì, em m i chàng đ n nhà em coi th !

- Th t th ? - Cao Đ c Th ng h i do đ .

Lâm Đ t c i, nói: "Đ ng lo! Ch ng em, anh y th ng không n nhà!".

- Th à? - Cao Đ c Th ng nghe v y m i yên tâm.

- Nh ng tr c khi lên xe, em có m t đi u ki n! - Nàng nói.

- Đi u ki n gì nào?

- Tr c khi t i nhà, em ph i b t kín hai m t anh l i!

- T i sao ph i làm nh v y? - Cao Đ c Th ng ng c nhiên, h i.

- B i vì, ch ng em là m t ng i có đ a v cao. Em không mu n do m t s s u t nh t th i c a mình, mà đem l i b t c m t phi n ph c không đáng có nào.

- Em s sau khi bi t nhà c a em, bi t đầu m t lúc nào đó anh l i mò đ n tìm em?

- Cao Đ c Th ng có v gi n đ i, nói.

- Em đâu có nói anh đúng là lo i ng i y! Song, m t ng i v vào b i c nh gia đình nh v y, thì bi n pháp đ phòng nh t đ nh là không th thi u, n u không, cu i cùng ng i b t h nh ch có th là m t mình em!

- Lâm Đ t nh n n i gi i thích.

- Sao không thuê phòng khách s n ch ng h n.

- Không đ c! Em th ng cùng ch ng em xu t đ u l di n nh ng n i công c ng, cho nên s ng i bi t em r t nhi u, n u b h phát hi n ra, thì em s gay to!

Cao Đ c Th ng v n còn do đ .

- Anh Cao! Xin c tin vào em! Em làm nh v y cũng là b t đ c dĩ. Nói th t nhé, t i nay, em cũng nh anh, cũng mu n có m t ng i b bên c nh, n u không thì v a r i em đã ch ng quay l i tìm anh n a. Em bi t, em làm nh v y là r t ng c, r t mạnh đ ng, bi t đầu ch ng đem l i nguy hi m ch i l a đ t mình. Song, em đã h t cách kh ng ch đ c mình...

V a nói, Lâm Đ t b t giác n m l y tay chàng, n c m t ngân ng n. Cao Đ c Th ng c m đ ng vô cùng tr c câu nói c a Lâm Đ t. Chàng đ t nhiên ôm nàng vào lòng: "Anh nguy n hy sinh t t c vì em!".

Nh th là Cao Đ c Th ng đã lên xe c a Lâm Đ t. Sau khi xu ng xe, Lâm Đ t v n ch a tháo t m v i đen che m t Đ c Th ng, mà c đ t tay chàng đi ch m ch m trên con đ ng nh tr i đ y đá qu . B n b im l ng. Trong gió l nh thoang tho ng mùi hoa th m. Cao Đ c Th ng đoán đây là v n hoa c a nhà Lâm Đ t, xem ra nàng đâu có l a đ i mình. Lát sau, nàng đ n chàng leo lên m y b c th m, sau khi qua c ng l n, l i đi đ c m t hành lang dài, mãi sau m i đ ng l i.

- Bây gi anh có th m to m t r i!

- Lâm Đ t tháo m nh v i đen che m t cho chàng, t m t m c i, nói.

Cao Đc Thng d i d i m t, ng ng đ u lên nhìn, thì ra mình đã ở trong m t phòng ng xinh x n. Cao Đc Thng l ng không bi t làm gì, c đ ng tr ra đó.

Đ t nhiên, t phía sau Lâm Đ t đã ôm ch t chàng, m t áp sát vào t m l ng r ng c a chàng, nũng n u:

- Bây gi , ch ng có ai đ n qu y r y chúng ta đ c n a!

Cao Đc Thng quay ng i l i, nâng m t nàg lên, hôn th m thi t. Ng i đàn bà b t giác th dài, toàn thân m m i, rung đ ng. Ti p đó, nàg kh khàng c i áo qu n cho Cao Đc Thng, t ng chi c m t, r t th t ng n p. Thân th Cao Đc Thng vô cùng tráng ki n, do th ng xuyên v n đ ng th thao. Lâm Đ t đ ng ngáy ra nhìn Cao Đc Thng đang tr n nh nh ng.

- Tr trung tuy t v i! - Nàg nói.

Bây gi , tay nàg b t đ u kh khàng vu t ve c th Cao Đc Thng, di chuy n ch m ch p t ng đ i m m t, t ng t c m t, r t chi t m n, vô cùng th n tr ng, không sót m t tí nào. Cao Đc Thng c m th y th n thái c a nàg nh đang ki m tra t t b nh cho b nh nhân. Chàng đoán r ng đó là thói quen ngh nghi p tr c đây c a nàg đ l i.

Cu i cùng, tay nàg đ ng l i bên c nh đ n x ng s ng th t l ng, ng ng đ u nói:

- L ng anh ch c n ch. Em mê l m!

Sau m t tr n mây m a, ng i đàn bà ra khoan khoái nh cá g p n c, nói:

- Anh th t tuy t v i! Còn tuy t v i h n em t ng t ng nhi u!

- Đây còn ch a ph i là tr ng thái tuy t nh t c a anh đâu! Không tin hãy th l i l n n a xem!

- Cao Đc Thng đ c ý, nói.

- Không đ c! Hãy ngh m t lát đã! Anh mu n u ng chút gì không? - Nàg nói.

- Tùy em ! - Chàng đáp.

Lát sau, t ngoài c a, nàg b ng vào hai ly n c cam, hai ng i c m c trên tay, l ng l u ng. B ng nhiên Cao Đc Thng c m th y có cái gì không bình th ng. Đ u tiên óc choáng váng, tr i đ t quay cu ng, sau đó bèn b t t nh nhân s ngã g c trên sàn nhà.

Ng i đàn bà c i lên m t n c i qu quái, v m t th n bí ranh ma... Khi t nh l i, Cao Đc Thng v i vàng ki m tra xem mình có m t cái gì không. Song, nh ng th quý giá đ u còn c ! Chàng khó nh c c nh m lên. B ng nhiên c m th y m t tr n đau đ i ng khó mà ch u đ c t l ng truy n lên. Cao Đc Thng v i l y tay s ra sau l ng. Đ n lúc y chàng m i c m giác th y trên c th có nhi u v t th ng, mà hình nh đã đ c khâu ch . Trái tim c a Cao Đc Thng b ng t a h mu n nh y ra kh i l ng ng c, suýt n a chàng kinh hoàng hét lên.

Cơm bọ y xinh đẹp

Tác Giả: Saigon Echo sáu tám

Chúa Nhật, 07 Tháng 8 Năm 2011 05:18

Máy giß sau, Cao Đác Tháng đã có mát ß trong phòng hßi chßn cßa bßnh vißn. Sau khi đã tißn hành kißm tra xong cß thß chàng, bác sĩ cß hß vô cùng kinh ngßc:

- Thißu mát quß thßn! - Bác sĩ nói.

- Mát quß thßn? - Cao Đác Tháng tßi tßm mát mũi, toàn thân suýt đß gßc xußng đßt.

- Ngành cßnh sát nói rßng hißn ß ta đang có mát tß chßc tßi phßm chß yßu đánh cßp các bßphßn trong cß thß con ngß ßi.

Sau đó chúng bán cho nhßng bßnh nhân có nhu cßu cßy ghép thß tßng. Cßnh sát đang ra lßnh truy nß mát thß phßm trong sß bßn chúng. Đó là mát nß bác sĩ ngoßi khoa, có bißt hißu là "nß sát thß", tußi khoßng trên ba mß ßi. Nghe nói, ß rßt xinh đßp, khéo léo mß ßi chßi đàn ông...

Nghe bác sĩ nói vßy, Cao Đác Tháng im lßng không nói đß cß mát lßi nào. Bác sĩ ngßm nhìn chàng, an ßi.

- Thßt ra, anh cũng không nên quá đau bußn. Ít nhßt trong cß thß anh vßn còn lßi mát quß thßn nßa. Nßu lúc đßu cái mà ß nhßm vào không phßi là quß thßn, mà là quß tim cßa anh, thì kßt cßc sß không còn cßnh tßng nhß thß này nßa.

- Thßa bác sĩ, bác sĩ có thß nói cho tôi bißt, mát quß thßn giá bao nhiêu tißn không?

- Tám mß ßi vßn nhân dân tß!

Cao Đác Tháng bßng đß đßn, đß oßt ngß ßi xußng ghß.